

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (pierwsza izba)

z dnia 29 marca 2007 r. *

W sprawie T-369/00

Département du Loiret (Francja), reprezentowany przez adwokata
A. Cerneluttiego,

strona skarżąca,

popierany przez

Scott SA, z siedzibą w Saint-Cloud (Francja), reprezentowaną przez Sir Jeremy'ego
Levera, QC, J. Gardnera, G. Peretza, barristers, R. Griffitha oraz M. Papadakisa,
solicitors,

interwenient,

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez G. Rozeta oraz J. Fletta,
działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

* Język postępowania: francuski.

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Dz.U. 2002, L 12, str. 1),

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
(pierwsza izba),

w składzie: J.D. Cooke, prezes, R. García-Valdecasas i I. Labucka, sędziowie,
sekretarz: C. Kristensen, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 25 października 2006 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu

- ¹ W 1969 roku spółka prawa amerykańskiego Scott Paper Co. nabyła spółkę prawa francuskiego Bouton Brochard i utworzyła inną spółkę – Bouton Brochard Scott SA, która podjęła działalność prowadzoną przez Bouton Brochard. Spółka Bouton Brochard Scott przekształciła się w spółkę Scott SA w listopadzie 1987 r. Przedmiotem działalności Scott SA w okresie mającym znaczenie dla niniejszej sprawy była produkcja papieru do użytku domowego i sanitarnego.

- 2 W dniu 31 sierpnia 1987 r. miasto Orlean (Francja), departament Loiret (Francja) i spółka Scott zawarły porozumienie dotyczące sprzedaży spółce Scott działki o powierzchni 48 hektarów położonej w obrębie strefy przemysłowej La Saussaye oraz opłaty za odprowadzanie ścieków, która miała być obliczana według preferencyjnej stawki (zwane dalej „porozumieniem Scott”). Porozumienie to stanowiło, że skarżący i miasto Orlean zapłacą maksymalnie 80 mln franków francuskich (FRF) (12,2 mln EUR) za prace związane z zagospodarowaniem terenu na potrzeby spółki Scott.
- 3 Przeprowadzenie niezbędnych analiz i prac związanych z zagospodarowaniem tego terenu powierzono Société d'économie mixte pour l'équipement du Loiret (zwanej dalej „Sempel”). Z porozumienia zawartego w dniu 12 września 1987 r. między skarżącym, miastem Orlean i Sempel (zwanego dalej „porozumieniem Sempel”) wynika, że miasto Orlean sprzedało spółce Sempel 68 hektarów za symbolicznego franka. Ponadto z art. 4 porozumienia Scott, jak również z art. 12 porozumienia Sempel wynika, że Sempel miała sprzedać 48 hektarów i skład fabryczny spółce Scott za 31 mln FRF (4,7 mln EUR), to jest po 65 FRF za m².
- 4 W listopadzie 1996 r. francuski trybunał obrachunkowy opublikował raport publiczny zatytułowany „Interwencje jednostek samorządu terytorialnego na rzecz przedsiębiorstw”. Poprzez wspomniany raport trybunał chciał zwrócić uwagę na pewną liczbę możliwych przypadków pomocy przyznanej przez francuskie jednostki samorządu terytorialnego na rzecz niektórych przedsiębiorstw, a w szczególności na przeniesienie na rzecz spółki Scott własności działki o powierzchni 48 hektarów położonej w obrębie strefy przemysłowej La Saussaye.
- 5 W następstwie publikacji tego raportu Komisja otrzymała pismem z dnia 23 grudnia 1996 r. skargę dotyczącą preferencyjnych warunków, na jakich miasto Orlean i departament Loiret sprzedały spółce Scott wspomnianą działkę o powierzchni 48 hektarów, oraz stawki opłaty za odprowadzanie ścieków, z której spółka Scott miałaby korzystać.

- 6 Pismem z dnia 17 stycznia 1997 r. Komisja zażądała od władz francuskich przedstawienia dodatkowych informacji. Następnie, w okresie między styczniem 1997 r. a kwietniem 1998 r., doszło do wymiany korespondencji między władzami francuskimi a Komisją dotyczącej informacji i wyjaśnień, o które Komisja się zwróciła.
- 7 W styczniu 1996 r. akcje spółki Scott zostały nabyte przez Kimberly-Clark Corp. W styczniu 1998 r. spółka ta ogłosiła zamknięcie fabryki. Aktywa fabryki, czyli działka i fabryka papieru, zostały zakupione przez Procter & Gamble (zwaną dalej „P & G”) w czerwcu 1998 r.
- 8 Pismem z dnia 10 lipca 1998 r. Komisja poinformowała władze francuskie o swojej decyzji z dnia 20 maja 1998 r. o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE i wezwała je do przekazania uwag i odpowiedzi na pewne pytania. Zainteresowane strony zostały poinformowane o wszczęciu postępowania i wezwane do przedstawienia ewentualnych uwag dotyczących środków pomocy, o których mowa, przez publikację powyższego pisma w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* z dnia 30 września 1998 r. (Dz.U. C 301, str. 4).

Zaskarżona decyzja

- 9 Po zakończeniu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja wydała w dniu 12 lipca 2000 r. decyzję 2002/14/WE w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Dz.U. 2002, L 12, str. 1, zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”). Po wniesieniu niniejszej skargi (zob. pkt 13 poniżej) Komisja doręczyła Republice Francuskiej w dniu 2 marca 2001 r. sprostowanie zaskarżonej decyzji. Zmienione zostały art. 1 i motywy 172, 217 i 239 lit. b) pkt a) zaskarżonej decyzji.

10 Zaskarżona decyzja, w zmienionej wersji, stanowi, że:

„Artykuł 1

Pomoc państwa, którą Francja przyznała na rzecz spółki Scott w formie preferencyjnej ceny działki i preferencyjnej stawki opłaty za odprowadzanie ścieków, w wysokości 39,58 mln FRF (6,03 mln EUR) lub 80,77 mln FRF (12,3 mln EUR) według wartości zaktualizowanej, jeśli chodzi o preferencyjną cenę działki [...], jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

1. Francja podejmie wszelkie kroki niezbędne do odzyskania od beneficjenta pomocy, o której mowa w art. 1, oddanej już bezprawnie do jego dyspozycji.

2. Odzyskanie pomocy następuje bezzwłocznie zgodnie z przepisami prawa krajowego, pod warunkiem że pozwalają one na natychmiastowe i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji. Pomoc podlegająca odzyskaniu obejmuje odsetki naliczane od dnia, w którym pomoc została oddana do dyspozycji beneficjenta, aż do dnia jej odzyskania. Odsetki nalicza się na podstawie stopy referencyjnej stosowanej do obliczenia ekwiwalentu subwencji w ramach pomocy na cele regionalne” [tłumaczenie nieoficjalne, podobnie jak wszystkie cytaty z tej decyzji poniżej].

- 11 Co się tyczy nałożenia odsetek, to Komisja uznała (motyw 239 zaskarżonej decyzji), że:

„[W] celu przywrócenia warunków gospodarczych, którym przedsiębiorstwo musiałoby sprostać, gdyby nie została mu przyznana pomoc niezgodna ze wspólnym rynkiem, władze francuskie powinny podjąć wszelkie niezbędne kroki, aby znieść korzyści, które wynikają z pomocy, i aby odzyskać ją od beneficjenta.

Odzyskanie pomocy powinno się odbyć zgodnie z przepisami prawa francuskiego. Pomoc podlegająca odzyskaniu obejmuje odsetki płatne od dnia, w którym pomoc została przyznana, do dnia faktycznego jej zwrotu, naliczane na podstawie stopy referencyjnej stosowanej do obliczenia ekwiwalentu subwencji netto w ramach pomocy na cele regionalne we Francji”.

- 12 Tym samym zaktualizowana wartość pomocy podlegającej odzyskaniu obliczona przez Komisję, mianowicie 80,77 mln FRF (zob. pkt 10 powyżej), uwzględnia zastosowanie stopy procentowej od dnia przyznania bezprawnej pomocy do dnia wydania zaskarżonej decyzji. Wspomniana stopa procentowa odpowiada stopie referencyjnej stosowanej przez Komisję w celu obliczenia elementu pomocy subwencji publicznych we Francji, mianowicie „5,7% od dnia 1 stycznia 2000 r.” (motywy 172 i 239 zaskarżonej decyzji).

Przebieg postępowania i żądania stron

- 13 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 4 grudnia 2000 r. skarżący wniósł niniejszą skargę.

- 14 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 30 listopada 2000 r., zarejestrowanym pod numerem T-366/00, spółka Scott również wniosła skargę o stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji.
- 15 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 19 marca 2001 r. spółka Scott złożyła wniosek o dopuszczenie jej do sprawy w charakterze interwenienta po stronie skarżącego.
- 16 Na mocy postanowienia prezesa piątej izby w składzie powiększonym z dnia 10 maja 2001 r. spółka Scott została dopuszczona do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta po stronie skarżącego.
- 17 Na wniosek spółki Scott Sąd postanowił najpierw rozstrzygnąć, przed rozpatrzeniem istoty sprawy, kwestię przedawnienia podniesioną przez spółkę Scott w sprawie T-366/00 na podstawie art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88] traktatu WE (Dz.U. L 83 str. 1).
- 18 Wyrokami z dnia 10 kwietnia 2003 r. Sąd oddalił skargi wniesione przez skarżącego i spółkę Scott w zakresie, w jakim były one oparte na naruszeniu przez Komisję art. 15 rozporządzenia nr 659/1999, a kwestię kosztów pozostawił do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (wyroki z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie T-366/00 Scott przeciwko Komisji, Rec. str. II-1763, i w sprawie T-369/00 Département du Loiret przeciwko Komisji, Rec. str. II-1789). Sąd postanowił kontynuować postępowanie w pozostałym zakresie.
- 19 Do czasu wydania przez Trybunał wyroku w sprawie odwołania wniesionego przez spółkę Scott od wyroku w sprawie Scott przeciwko Komisji, pkt 18 powyżej, Sąd zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie, jak również w sprawie T-366/00.

- 20 Wyrokiem z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-276/03 P Scott przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. I-8437, Trybunał oddalił odwołanie wniesione przez spółkę Scott od wyroku z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie Scott przeciwko Komisji, pkt 18 powyżej.
- 21 Pismem z dnia 10 listopada 2005 r. Sąd wezwał strony do przedstawienia uwag w kwestii wznowienia postępowania w świetle wyroku z dnia 6 października 2005 r. w sprawie Scott przeciwko Komisji, pkt 20 powyżej. W odpowiedzi z dnia 24 listopada 2005 r. skarżący potwierdził, że podtrzymuje zarzuty materialne na poparcie swojej skargi.
- 22 Na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy Sąd zarządził otwarcie procedury ustnej na nowo i w ramach środków organizacji postępowania wezwał strony do udzielenia pisemnej odpowiedzi na szereg pytań. Strony odpowiedziały na to wezwanie w wyznaczonym terminie.
- 23 Na rozprawie w dniu 25 października 2006 r. wysłuchano wystąpień stron i ich odpowiedzi na pytania Sądu.
- 24 Skarżący wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie, w jakim uznaje ona za bezprawną pomoc państwa przyznaną w formie preferencyjnej ceny działki i nakazuje zwrot kwoty 39,58 mln FRF (6,03 mln EUR) lub 80,77 mln FRF (12,3 mln EUR) według wartości zaktualizowanej;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.

25 Komisja wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi jako bezzasadnej;
- obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

26 Spółka Scott, jako interwenient po stronie skarżącego, wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie zasadności skargi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Co do prawa

27 Skarżący podnosi dwa zarzuty na poparcie skargi. Pierwszy zarzut oparty jest na naruszeniu zasady niedziałania prawa wspólnotowego wstecz oraz zasady pewności prawa, jak również art. 87 WE i 253 WE, polegającym na tym, że Komisja zastosowała swój komunikat 97/C 209/03 w sprawie elementów pomocy państwa w sprzedaży gruntów i budynków przez władze publiczne (Dz.U. 1997, C 209, str. 3). Drugi zarzut oparty jest na naruszeniu art. 87 ust. 1 WE i art. 253 WE. Drugi zarzut dzieli się na pięć części dotyczących następujących aspektów zaskarżonej decyzji:

- ogłoszenie informacji o sprzedaży działki, o której mowa;

- dochody podatkowe uzyskiwane dzięki ulokowaniu działalności przez spółkę Scott;
- wydatki ponoszone w interesie ogólnym;
- błąd w obliczeniu wartości pomocy;
- kapitalizacja odsetek.

28 Należy najpierw rozpatrzyć piątą część drugiego zarzutu.

Argumenty stron

29 Skarżący podnosi, że Komisja naruszyła art. 87 ust. 1 WE i art. 253 WE, dokonując w zaskarżonej decyzji kapitalizacji odsetek. Skarżący podkreśla w tym względzie, że przywrócenie status quo ante nie wymaga kapitalizacji odsetek, lecz pobrania określonych odsetek rocznych. Kapitalizacja odsetek nie stanowi bowiem utrwalonej praktyki Komisji. Ponadto skarżący utrzymuje, że Komisja nie uzasadniła, dlaczego kapitalizowała odsetki, naruszając tym samym art. 253 WE.

30 Spółka Scott zgadza się, że w niektórych przypadkach może być zasadne nałożenie odsetek składanych, aby znieść korzyść, z której beneficjent miał pożytek, na przykład w sytuacji gdy beneficjent zainwestował nieoprocentowaną pożyczkę udzieloną mu przez państwo członkowskie i osiągnął zysk netto po podporządko-

waniu się nakazowi odzyskania pomocy, w którym nie nałożono odsetek składanych. Ten szczególny przypadek nie odpowiada jednak niniejszemu przypadkowi, a zaskarżona decyzja nie stanowi, że jest inaczej.

- 31 Spółka Scott dodaje, że art. 2 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym odzyskanie pomocy powinno się odbyć zgodnie z przepisami krajowymi, ma ten skutek, że odsetki za okres od dnia wydania zaskarżonej decyzji do dnia odzyskania pomocy będą naliczane według stopy prostej. Jeśli zasadne jest naliczanie odsetek za wspomniany okres w ten właśnie sposób, to tym bardziej zasadne jest naliczanie ich według stopy prostej za okres od dnia przyznania pomocy do dnia wydania zaskarżonej decyzji.
- 32 Komisja przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w przypadku bezprawnie przyznanej pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem skuteczna konkurencja powinna zostać przywrócona (motyw 218 zaskarżonej decyzji). W tym celu korzyść, z której beneficjent rzeczywiście miał pożytek, powinna być zniesiona w całości. Zdaniem Komisji zaskarżona decyzja, aktualizując wartość nominalną pomocy (zob. motyw 172), uwzględniła rzeczywistą korzyść, porównywalną z udzieleniem nieoprocentowanej pożyczki, z której beneficjent miał pożytek w rozpatrywanym okresie. Zaktualizowana wartość odpowiada korzyści finansowej wynikającej z nieodpłatnego udostępnienia środków pieniężnych na pewien okres i odzwierciedla koszty, które spółka Scott poniosłaby, gdyby pożyczyła tę kwotę od banku w 1987 r. aż do dnia wydania zaskarżonej decyzji. Komisja podkreśla, że podejście, które przyjęła w zaskarżonej decyzji, jest zgodne ze stanowiskiem Sądu zawartym w wyroku z dnia 8 czerwca 1995 r. w sprawie T-459/93 Siemens przeciwko Komisji, Rec. str. II-1675, pkt 97, i że w związku z tym zaskarżona decyzja jest wystarczająco uzasadniona.
- 33 Komisja zauważa, że zaktualizowana wartość przyjęta w zaskarżonej decyzji obejmuje już korzyść, z której beneficjent miał pożytek w okresie między przyznaniem pomocy w 1987 r. a wydaniem decyzji, w związku z czym pozostaje już tylko uwzględnić odsetki za okres od dnia wydania decyzji do dnia rzeczywistego odzyskania pomocy.

Ocena Sądu

34 Należy wpięrow zbadać argument skarżącego, zgodnie z którym Komisja, nakładając odsetki składane, nie uzasadniła w wystarczający sposób swojej decyzji o aktualizacji wartości pomocy.

35 Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa, uzasadnienie wymagane w art. 253 WE powinno być dostosowane do charakteru danego aktu i powinno przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt, pozwalając zainteresowanym na zapoznanie się z uzasadnieniem przyjętego środka, a właściwemu sądowi na wykonanie kontroli. Wymóg uzasadnienia należy oceniać w świetle okoliczności konkretnej sprawy, w szczególności w świetle treści aktu, charakteru podniesionych argumentów, a także interesu, jaki w uzyskaniu wyjaśnień mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie. Nie wymaga się, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne elementy faktyczne i prawne, ponieważ kwestia, czy uzasadnienie aktu spełnia wymogi art. 253 WE, powinna być oceniana w świetle nie tylko jego treści, ale również jego kontekstu i całości zasad prawnych regulujących daną dziedzinę (zob. wyroki Trybunału z dnia 2 kwietnia 1998 r. w sprawie C-367/95 P Komisja przeciwko Sytraval i Brink's France, Rec. str. I-1719, pkt 63, i z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-301/96 Niemcy przeciwko Komisji, Rec. str. I-9919, pkt 87).

36 W niniejszej sprawie zaskarżona decyzja przyjmuje stopę procentową w wysokości 5,7%, nie wskazując, że chodzi o składaną stopę procentową. Czytelnik może dojść do wniosku, że zastosowano składaną stopę procentową, jedynie dokonując obliczeń na podstawie kwoty 80,77 mln FFE, wskazanej jako „zaktualizowana wartość” pomocy oszacowanej na 39,58 mln FRF w momencie jej przyznania w 1987 r. Komisja nie przedstawia w ogóle powodów, z jakich zastosowała stopę składaną, a nie stopę prostą. Co więcej, Komisja nie wskazuje, w jaki sposób zastosowanie stopy procentowej pozwala zaktualizować w 2000 r. wartość pomocy w formie sprzedaży działki po preferencyjnej cenie w 1987 r.

- 37 Skarżący, wspierany przez spółkę Scott, podnosi, że skoro kapitalizacja odsetek stanowi nowość w praktyce Komisji, to instytucja ta powinna uzasadnić swoją decyzję w tym względzie.
- 38 Należy stwierdzić, iż w dniu wydania zaskarżonej decyzji żaden przepis nie stanowił, że stopa procentowa przewidziana w nakazach odzyskania pomocy będzie stopą składaną i że Komisja nie nakładała odsetek składanych w wydawanych przez nią nakazach odzyskania pomocy.
- 39 Po pierwsze, co się tyczy braku takich przepisów, należy przypomnieć, że przyznane Komisji uprawnienie do wydawania decyzji nakazujących odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy jest obecnie przewidziane w rozporządzeniu nr 659/1999 (zob. w tym względzie wyrok w sprawie Département du Loiret przeciwko Komisji, pkt 18 powyżej, pkt 50 i 51). Artykuł 14 ust. 2 rozporządzenia nr 659/1999 stanowi, że „pomoc podlegająca windykacji [odzyskaniu] na podstawie decyzji o windykacji [odzyskaniu] obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej przez Komisję”. Komisja potwierdziła w swoich pisemnych odpowiedziach na pytania Sądu, że przepis ten nie dostarcza żadnych wyjaśnień w odniesieniu do kwestii zastosowania prostej lub składanej stopy procentowej.
- 40 W swoim komunikacie w sprawie stóp procentowych stosowanych w przypadku odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy, opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 8 maja 2003 r. (Dz.U. C 110, str. 21), a więc trzy lata po dniu wydania zaskarżonej decyzji, Komisja stwierdziła, że pojawiła się wątpliwość, czy odsetki stosowane w przypadku odzyskania bezprawnie przyznanej pomocy powinny być proste, czy składane, i uznała za „pilne wyjaśnienie swojego stanowiska w tym względzie”. Komisja poinformowała państwa członkowskie i zainteresowane strony, że będzie stosować we wszystkich decyzjach nakazujących odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy, które instytucja ta wyda w przyszłości, stopę referencyjną według metody składanej. Wynika stąd a contrario, że przed wydaniem tego komunikatu stanowisko Komisji odnośnie do stosowania składanej stopy procentowej w wydawanych przez nią nakazach odzyskania pomocy nie było oczywiste.

- 41 Zastosowanie składanej stopy procentowej przewidziane jest jedynie w art. 11 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 659/1999 (Dz.U. L 140, str. 1), zgodnie z którym „stopę procentową stosuje się narastająco do dnia zwrotu [odzyskania] pomocy”.
- 42 Po drugie, Komisja w ogóle nie wykazała, że w okresie, gdy zaskarżona decyzja została wydana, nakładała ona odsetki składane w nakazach odzyskania pomocy. Z jednej strony Komisja nie powołuje się w zaskarżonej decyzji na jakąkolwiek decyzję w tym względzie. Z drugiej strony Komisja, odpowiadając na pytanie zadane przez Sąd na piśmie w celu ustalenia praktyki Komisji w tym okresie, nie była w stanie powołać się na jakąkolwiek decyzję nakładającą odsetki składane wydaną przed zaskarżoną decyzją.
- 43 Wynika z tego, że fakt nałożenia w niniejszej sprawie odsetek składanych był pierwszym przejawem nowej, ważnej polityki Komisji, której instytucja ta w ogóle nie wyjaśniła. Po pierwsze, Komisja powinna była wskazać w zaskarżonej decyzji, że postanowiła skapitalizować odsetki, a po drugie, uzasadnić swoje podejście (zob. podobnie i odpowiednio wyrok Trybunału z dnia 26 listopada 1975 r. w sprawie 73/74 *Fabricants de papiers peints przeciwko Komisji*, Rec. str. 1491, pkt 31–34). Wbrew twierdzeniom Komisji (zob. pkt 32 powyżej), odwołanie się do wyroku w sprawie *Siemens*, który dotyczy w sposób ogólny znaczenia nałożenia odsetek, nie dostarcza w niniejszej sprawie koniecznych wyjaśnień.
- 44 Należy dodać, że ze względu na okres, który upłynął między dniem rozpatrywanej sprzedaży a dniem wydania zaskarżonej decyzji, mianowicie 13 lat, nałożenie odsetek składanych miało istotne skutki finansowe dla wysokości pomocy podlegającej odzyskaniu (zob. pkt 10 powyżej). W związku z tym skarżący i interwenient mieli szczególny interes w zapoznaniu się z rozumowaniem leżącym u podstaw nałożenia odsetek składanych. W tych okolicznościach spoczywający na Komisji obowiązek uzasadnienia zaskarżonej decyzji miał szerszy zakres.

- 45 Ponadto uzasadnienie Komisji jest niewystarczające w odniesieniu do zastosowania stopy procentowej w wysokości 5,7%. Komisja ogranicza się do opisanie jej w zaskarżonej decyzji jako stopy referencyjnej stosowanej w celu obliczenia elementu pomocy subwencji publicznych we Francji od dnia 1 stycznia 2000 r. i odwołuje się w jednym z przypisów do przygotowanej przez siebie tabeli wykorzystywanej w celu obliczenia „ekwiwalentu subwencji” pomocy, określającej stopy referencyjne i stopy dyskontowe określone dla państw członkowskich (motywy 172 i 239).
- 46 Zgodnie z komunikatem Komisji z 1997 r. w sprawie metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 273, str. 3) „stopa wskaźnikowa określana będzie jak pięcioletnia międzybankowa stopa swapowa, [...], plus premia”. Wydaje się, że stopa w wysokości 5,7% obowiązująca w 2000 r. odzwierciedlała stopę referencyjną przez okres pięciu lat. Jednakże zaskarżona decyzja w ogóle nie uzasadnia zastosowania takiej stopy przez okres 13 lat od dnia rozpatrywanej sprzedaży w 1987 r. do dnia wydania zaskarżonej decyzji w 2000 r.
- 47 Ponadto komunikat z 1997 r. nie zawiera jakiegokolwiek wskazówki co do tego, czy stopy powinny być proste, czy składane. Aż do dnia wydania zaskarżonej decyzji wspomniana tabela była wykorzystywana do stosowania prostych stóp procentowych. Zaskarżona decyzja nie zawiera żadnego uzasadnienia co do kwestii, czy stopy te zostały przyjęte przy obliczaniu odsetek składanych.
- 48 Komisja podnosi, że użycie stopy składanej w celu zaktualizowania wartości początkowej subwencji uzasadnione jest koniecznością przywrócenia skutecznej konkurencji poprzez zniesienie korzyści, z której beneficjent miał pożytek (zob. pkt 32 powyżej).
- 49 Jednakże takie uzasadnienie zakłada, po pierwsze, że beneficjent nadal dysponuje taką korzyścią w tym okresie, a po drugie, że forma spornej pomocy jest porównywalna z nieoprocentowaną pożyczką kwoty, która odpowiada wartości subwencji początkowej. Zaskarżona decyzja nie zawiera żadnego wyjaśnienia w tym zakresie.

- 50 Należy przypomnieć w tym względzie, że zgodnie z zaskarżoną decyzją pomoc przyznana w 1987 r. spółce Scott przyjęła formę przeniesienia własności zagospodarowanej działki po preferencyjnej cenie, to znaczy po cenie niższej od ówczesnej ceny rynkowej. Nie jest wcale oczywiste, że w takich okolicznościach aktualizacja szacunkowej wartości subwencji początkowej poprzez zastosowanie składanej stopy procentowej w wysokości 5,7% w omawianym okresie da kwotę odpowiadającą wartości korzyści, z której beneficjent miał pożytek jako właściciel nieruchomości w 2000 r. Komisja stwierdziła w istocie, że korzyść przyznana w 1987 r. polegała na przeniesieniu własności zagospodarowanej działki subwencjonowanym w 56% (39,58 mln FRF wobec wartości szacunkowej 70,588 mln FRF). Zaskarżona decyzja nie określa, dlaczego spółka Scott wciąż dysponowała taką korzyścią w momencie wydania decyzji.
- 51 Ponadto bezsporne jest, że spółka Scott zaprzestała działalności w strefie przemysłowej La Saussaye i że działka oraz fabryka zostały sprzedane P & G w 1998 r. (zob. pkt 7 powyżej), zdaniem władz francuskich, za cenę 27,6 mln FRF (motyw 162 zaskarżonej decyzji). Mimo że Komisja nie uznała za konieczne zweryfikowanie tej kwoty, to nie kwestionuje ona faktu, iż sprzedaż ta odbyła się w normalnych warunkach rynkowych, i analizuje tę sprzedaż w zaskarżonej decyzji, przyjmując możliwość, że działka została sprzedana za 27,6 mln FRF (motywy 163–166). Jednakże ta cena była niższa nie tylko od wartości, którą Komisja określiła w 1987 r. (70,588 mln FRF), ale również od ceny 31 mln FRF, którą spółka Scott zapłaciła Sempel.
- 52 W tych okolicznościach i ze względu na brak w zaskarżonej decyzji jakiegokolwiek uzasadnienia dotyczącego związku między domniemywaną korzyścią, którą spółka Scott dysponowała w 2000 r., a kwotą 80,77 mln FRF Sąd nie jest w stanie dokonać kontroli sądowej kwestii, czy zastosowanie składanej stopy procentowej pozwala uzyskać wartość zaktualizowaną odpowiadającą wartości korzyści, która ma być zniesiona.
- 53 Wreszcie zaskarżona decyzja zawiera oczywistą niespójność, której Komisja nie wyjaśniła. Mimo że Komisja obliczyła w zaskarżonej decyzji zaktualizowaną wartość

pomocy przy zastosowaniu stopy składanej, art. 2 tej decyzji, w myśl którego odzyskanie pomocy powinno nastąpić zgodnie z przepisami krajowymi (zob. pkt 10 powyżej), ma ten skutek, że odsetki należne za okres od dnia wydania zaskarżonej decyzji do dnia odzyskania pomocy będą obliczane według stopy prostej. Komisja w ogóle nie uzasadniła zastosowania odsetek według metody składanej do dnia wydania zaskarżonej decyzji, a następnie zastosowania odsetek według metody prostej do dnia odzyskania pomocy. Ponadto mimo że spółka Scott wskazała na tę niespójność (zob. pkt 31 powyżej), Komisja nie próbowała nawet uzasadnić swojego podejścia w tym względzie w ramach niniejszego postępowania.

- 54 Z powyższego wynika, że zaskarżona decyzja nie jest dostatecznie uzasadniona. Należy zatem uwzględnić piątą część drugiego zarzutu i stwierdzić w związku z tym nieważność zaskarżonej decyzji, w zakresie, w jakim dotyczy ona pomocy przyznanej w formie preferencyjnej ceny wspomnianej działki, bez potrzeby analizowania pozostałych zarzutów i argumentów podniesionych na poparcie skargi.

W przedmiocie kosztów

- 55 W wyroku w sprawie Département du Loiret przeciwko Komisji (pkt 18 powyżej) Sąd postanowił, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
- 56 Do Sądu należy więc orzeczenie w niniejszym wyroku o wszystkich kosztach związanych z postępowaniem przed Sądem.
- 57 Na podstawie art. 87 §2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. W związku z tym, że pozwana

przegrała sprawę, zgodnie z żądaniem skarżącego i spółki Scott należy ją obciążyć własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego i spółkę Scott.

Z powyższych względów

SĄD (pierwsza izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark, w zakresie, w jakim dotyczy ona pomocy przyznanej w formie preferencyjnej ceny działki, o której mowa w art. 1 decyzji.**
- 2) Komisja pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez skarżącego i przez Scott.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 29 marca 2007 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

J.D. Cooke